

מקור המאמר בזוהר פרשנות יתרו דף ח' ע"ב

בַּיּוֹם אֲדַשְׁבָתָא, בְּסֻעֻדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נה)
או תְּתַעֲגֵג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדָאי. דְהָהִיא
שְׁעַתָּא אַתְגָלִיא עַתִּיקָא קְדִישָא, וּכְלָהו עַלְמִין
בְּחִדּוֹתָא, וְשְׁלִימָיו וְחִדּוֹתָא דְעַתִּיקָא עַבְדִינָן,
וְסֻעֻדָתָא דִילִיה הָוָא וְדָאי.

בְּסֻעֻדָתָא תְּלִיתָה דְשִׁבְתָא, כְּתִיב וְהַאֲכַלְתִיך
נְחַלָת יַעֲקֹב אָבִיךְ. דָא הִיא סֻעֻדָתָא
דוֹעֵיר אָפִין, דְהָוִי בְשִׁלְיָמוֹתָא. וּכְלָהו שִׁירָא יוֹמִין,
מְהָהִיא שְׁלִימָיו מִתְבָרֶכֶן. וּבְעֵי בָר נְשׁ לְמַחְדִי
בְּסֻעֻדָתָה, וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סֻעֻדָתִי, דָאִין
סֻעֻדָתִי מִהִימָנוֹתָא שְׁלִימָתָא, דִזְרָעָא קְדִישָא
דִיְשָׂרָאֵל, דִי מִהִימָנוֹתָא עַלְאָה, דָהָא דִילְהָוָן הָיָא,
וְלֹא דַעֲמִין עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזָלוֹת. וּבְגִינִי
כֵּד אָמָר, (שםות לא) בִּנִי וּבִין בָּנִי יִשְׂרָאֵל.

תָא חַי, בְּסֻעֻדָתִי אַלְין, אַשְׁתָמֹדָעָן יִשְׂרָאֵל,
דָאִין בָּנִי מְלָפָא. דָאִין מְהִיכְלָא
דְמְלָפָא, דָאִין בָּנִי מִהִימָנוֹתָא, וּמְאן דְפָגִים

בָא וַיָּרָא, בְּסֻעֻודֹת הַלְלוֹי נֹזְעִים יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בָנִי הַמֶלֶךְ וּשְׁהָם מְהִיכָל הַמֶלֶךְ וּשְׁהָם בָנִי
הָאָמוֹנָה, וְמַי שְׁפָוגָם סֻעֻודה אֶחָת מֵהֶם, מְרָאָה פָגָם לְמַעַלָה, וְמְרָאָה אֶת עַצְמוֹ שְׁאַינוֹ מְבָנִי

בַּיּוֹם השְׁבָת, **בְּסֻעֻדָה** הַשְׁנִיה כְּתִיב אֶז תְּתַעֲנֵג עַל
הָהִיא. עַל הָהִיא וְדָאי. שְׁאֹתָה שְׁעָה נְגַלָה הַעֲתִיק הַקָדוֹש,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְשִׁמְתָה, וְהַשְׁלִimoת וְהַחְדּוֹה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עֹשִׂים, וְזֹהַי סֻעֻדָתוֹ וְדָאי.

בְּסֻעֻדָה הַשְׁלִישִׁית שֶׁל
שְׁבָת כְּתוּב וְהַאֲכַלְתִיך נְחַלָת יַעֲקֹב אָבִיךְ. זֹהַי הַסֻעֻדָה
שֶׁל זְעִיר אָנְפִין שְׁהָוָא בְשִׁלְמוֹת. וְכָל שִׁשְׁת הַיְמִים
מִאָתָה שְׁלִimoת מִתְבָרְכִים. וְצִרְיךָ אָדָם לְשִׁמְחָה בְסֻעֻדָתוֹ
וְלַהֲשִׁלִים סֻעֻודֹת הַלְלוֹג, שְׁהָן סֻעֻודֹת הָאָמוֹנָה
הַשְׁלִימה שֶׁל זָרָע קָדוֹש שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁהָאָמוֹנָה הַעַלְיוֹנָה
הִיא שְׁלָהָם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים
וּמְזָלוֹת. וּמְשׁוּם כֵּה אָמָר, (שםות לא) בִּנִי וּבִין בָנִי
יִשְׂרָאֵל.

נערך ונסדר על ידי "מפעלי הזוהר העולמי" לקירוב הגולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היום"
 ניתן לקבל בחינם לזכרו הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב' י'ב

המלך הצליזון, שאינו מבני היכל המלך, ושהאינו מזרע קדוש של ישראל, ונוחנים עלייו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והזמנים ציריך אדם לשמה ולשמה את הענים, ואם הוא שמח לבוד ולא נתן לעניים - עונשו רב, שהרי לבוד שמה, ולא נתן שמה לאחר. עליו כתוב (מלachi ב) זוריתי פרש על פניכם פרשagi. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נתן לאחר - לא נוחנים עליו עונש כבשאר הזמנים והזמנים, שכתוב פרשagi. אמר פרשagi. זוריתו (ישעה א) חדשיכם ומועדייכם שנאה שבת לא אמר.

ומশום לכך כתוב בין ובין בני ישראל. ומשם שפלו האמונה למצאת בשבת, נוחנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שפלו השלים בת, כדמות העולם הבא. ומשם לכך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש שם שהוא שלם מכל צדדי.

חד סעודתא מגידה, אחוי פגימותא לעילא, ואחוי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הו, דלאו מבני היכלא דמלכא הו דלאו מזרעא קדישא דישראל הו. ויהבין עלייה חמרא דתלת מלין, דינא בגיהם וג'. ותא חי, בכלהו שאר זמנים וזמנים, בשי בר נש לחד, ולמחר למסבני.iae ואו הו חד בלהזדי, ולא יהיב למסבני, עונשיה סגי, דהא בלהזדי חד, ולא יהיב חדו לאחרא. עלייה כתיב, פרשagi. זוריתו פרש על פניכם פרשagi. ואו יהו בשbeta חד, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עלייה עונשא, כשאר זמנים וזמנים, כתיב פרשagi. פרשagi קאמ, ולא פרשagi. שבתיכם. כתיב (ישעה א) חדשיכם ומועדייכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמ.

ובגיני כך כתיב, בין ובין בני ישראל. ומשם דכל מהימנותא אשתח בשbeta, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדיגמא דעלמא דאתני. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקדשא בריך הו. שמא דאיו שלים מכל סטרוי. והבא. ומשם כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש שם שהוא שלם מכל צדדי.

אמר רבי יוסף, ודע כי כה הוא. ווי ליה לבר נש,
دلוא אשלים חדותא דמלכא קדיישא. ומאן
חדותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא.
סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלין בהו. וכלהו
חדו על חדו מהימנותא שלימותא, מכל טרו.

חנא, בהדין יומא מטעטרן אבהו, וכל בגין
ינזין, מה דלאו הבי בכל שאר חgin
וימני. בהדין יומא, חייביא דגיהנם נייחין. בהדין
יומא, כל דיגין אתכפיין, ולא מטערין בעלמא.
בhedin יומא אוריתא מטעטרא בעטرين שלימים.
הזה כל הדינים נכפים ולא מטעורים בעולם. ביום זהה התורה מטעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, ודע כי הוא.
אויל לאדם שלא משלים את
שמחה המלך הקדוש. ומה
שמחתו? אילו שלש הסעודות
של האמונה, סעודות
שאברהם יצחק ויעקב
כלילים בהם, וכולם שמחה
על שמחה, אמונה שלמה
מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מטעטרים
האבות, וכל הבנים יונקים,
מה שאין כן בכל שאר
הזמנים והזמנים. ביום זהה
רשעי הגיהנם נחים. ביום
הזה כל הדינים נכפים ולא מטעטרים בעטרות שלמות.

ספר אור זהר (עמוד 86)

- פרק א ענף א'

מעלת אמרת הזהר והתקונים אפילו בלי הבנה

מו) החפץ חיים זכר צדיק לברכה פוסק: על למוד ספר הזהר אין שום הנבללה – יטredo כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפילו לבחרים

וכו אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זכר צדיק לברכה ממש רב החפץ חיים זכר צדיק לברכה, שעל למוד ספר הזהר אין שום הנבללה כי רבו מדרש. והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפילו לבחרים. (רבי יוסף בן שלמה מפוזן, הוספות בינו יוסף)

מה) על ידי למוד ספר הזהר והתקונים וכתבי מרכז הארץ' מבער הקוץ'ים והרע שבנפשו, וויפנה לדבק עצמו באור עליון, וויבכה לכל מדות טובות שבעולם – אמר מרן הארץ', שבזמננו היה נסתרות נעשו נגלוות ושמחה לפני המקומם ללמד בריה התורה ולגלוות ריון לכל בר ישראל ובעת עקבתא דמשיחא התגברות הרע והצעות והמדות רעות בהנחות ראייש עריב רב נתגלה האור הגנוו מן השמים ספר הזהר והתקונים ואחריהם כתבי מרן הארץ' ובזה הלמוד מבער הקוץ'ים והרע שבנפשו וויבכה לדבק עצמו באור עליון וויבכה לכל מדות טובות שבעולם וליה נתגלה האור הזה. ועקר למועד בפנימיות התורה היה תשיג הארץ וחיות אלקיות בנפשך בעט למועד וכל היום... אמר מרן הארץ' שבזמן היה נסתרות נעשו נגלוות ושמחה לפני המקומם ללמד בריה התורה ולגלוות ריון לכל בר ישראל.